

نگهبانی از حقوق مردم با شرع مقدس

طحان تظلیف: عموم مردم، شورای نگهبان را از

کار کرده انتخاباتی آن می‌شناسند

۱۰

چند دوز واکسن کرونا در یک تزریق

محقق ایرانی بزرگ‌دای ساخته است که می‌تواند

چنددوز از واکسن را با یکبار تزریق وارد بدن کند

۱۱

شادی به وقت سالمندی

شهرداری تهران برای غنی‌سازی

اوقات فراغت جهانبندگان برنامه‌های مفرحی را پیش‌بینی کرده است

۱۲

چهارشنبه ۲۹ تیر ۱۴۰۰ | ۲۰ ذی‌الحجه ۱۴۴۳ | سال سیام • شماره ۸۵۴۷۷

هلمش‌مدی جامعه

۴۰ درصد تصادفات جاده‌ای ناشی از خواب‌آلودگی راننده‌است که استارت‌آپ‌ها می‌توانند با مشکل‌زا در این تصادفات مقابله کنند.

مقاومت سازمانی در برابر استارت‌آپ‌ها

چرا سازمان‌ها و نهادهای دولتی برای کاهش آمار منفی خود از استارت‌آپ‌ها حمایت نمی‌کنند؟

گزارش نگار حسینخانی روزنامه‌نگار

آمارهای منفی و کاهش بازدهی و کیفیت کاری سازمان‌ها و نهادهای دولتی گاهی آنقدر پرتکرار و بی‌فروغ پیش می‌رود که هر نوع تغییر و بهبود را ناممکن و دور از دسترس نشان می‌دهد. به آمار سالانه مرگ‌ومیرهای ناشی از خواب‌آلودگی در تصادفات جاده‌ای توجه کرده‌اید؟ چرا این آمار سیر کاهشی ندارند

و مقابله با آنها تنها به چند توصیه محدود مانده است؟ یا چرا تصمیمات وزارت آموزش و پرورش برای مهارت آموزی دانش آموزان و بهبود وضعیت تحصیلی آنها همچنان شبیه آرزوست؟ آیا واقعاً نمی‌توان در حوزه آموزش دست به کاری عملی برای رسیدن به این هدف بزرگ زد؟ در حوزه سلامت، بیمه، تفریح و… چطور؟ چه برنامه و طرح‌هایی هر سال پس از اعلام آمار منفی به این سازمان و نهادهای جاری می‌شود؟ چرا تحرکی در جامعه برای رفع این معضلات شکل نمی‌گیرد؟ غیبت افراد خوش‌فکر و مؤثر چقدر در سیستم اداری راه نیل به این اهداف را بر ایمن‌سند کرده است؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها سراغ چند نمونه معدود از استارت‌آپ‌هایی رفتم.آیم که می‌توانند گشا یبیشی در وضعیت موجود ایجاد کنند و از آنها درباره تلاش‌ها و چالش‌ها برای رفع این مشکلات پرسیده‌ایم. اینکه چرا سازمان‌های دست‌بالا تمایلی به همکاری با راه‌اندازانند و اگر این همکاری شکل بگیرد چه اتفاقی در جامعه رخ خواهد داد؟

کاهش تلفات جاده‌ای با یک استارت‌آپ
ایران با ۱۸ هزار فوتی حوادث جاده‌ای در سال، از نظر آماری در جایگاه بالاترین تلفات جاده‌ای جهان قرار دارد، تلفاتی که خستگی و خواب‌آلودگی از مهم‌ترین دلایل بروز آن به‌شمار می‌رود. میزان تصادفات ناشی از خستگی در ایران تقریباً ۲۰ تا ۴۰درصد کل تصادفات سالانه برآورد شده است. از سویی ۵درصد مردم از بیماری آپنه‌رنج می‌برند، آپنه‌بیماری است که باعث می‌شود فرد هنگام رانندگی عادی هم دچار خواب‌آلودگی شود. برای این مشکل ثابت که همواره در تصادفات جاده‌ای وجود دارد، چه فکری شده است؟

سعید یسنان منش، مدیرعامل استارت‌آپ سازنده سیستم شناسایی خواب‌آلودگی راننده است، او معتقد است وجه تمایز این سامانه با سیستم‌های دیگر شخصی‌سازی شناسایی خواب‌آلودگی راننده به کمک مدل‌سازی دینامیک عرضی خودرو، یادگیری ماشینی و حسگر گشتاور است. در واقع این سیستم نیازی به سنسور اضافی ندارد. این سامانه شامل مدل شناختی سیستم عصبی عضلانی راننده و سیستم فرمان خودرو می‌شود. در صورتی که تشخیص داده شود راننده خواب‌آلود است، سامانه شروع به هشدار می‌کند. از سویی

این سامانه شناسایی خواب‌آلودگی ایرانی مطابق با جاده‌ها و راه‌های ایران است. این در حالی است که صنعت خودروسازی و وزارت صنعت، معدن و تجارت همچنان از قافله‌تجارب و پیشرفت گروه‌های استارت‌آپی غافل‌است. در این‌باره حداقل وزارت صنعت، معدن و تجارت و راه و شهرسازی موظفند در تجاری‌سازی این سامانه بومی تلاش و از آن حمایت کنند. از سویی دیگر براساس خسارت‌ها از سال ۱۴۰۰ راننده‌محور است.

آرزوهای آموزش و پرورش اینچامحقق شده
«می‌خواهیم فرایندهای آموزشی تغییر کنند و آموزش به هر شخصی براساس نیازهایش طراحی شود.» این جملات علی منصور، بنیانگذار سامانه آموزش «لایپوک» است. هدف او تغییر فرایندهای سنتی آموزش در ایران است. وقتی کرونا همه‌گیر شد، همه سیستم آموزشی در هم پیچید تا ما دوباره به یاد بیابوریم که از پیش‌بینی‌هایمان بر سر ای آموزش مجازی چقدر فاصله داریم. وقتی تب کرونا فرونشست و مسئولان آموزش و پرورش از ۳سال دوری و مشکلات ناشی از آن صحبت کردند و گفتند باید به مهارت‌آموزی در مدارس توجه شود، در همه این اوقات، تیمی با دغدغه آموزشی در کنارمان فعالیت می‌کرد؛ بی‌آنکه صدایش به گوش مسئولان برسد؛ تیمی که هزینه‌های بالای کلاس‌های خصوصی و منابع سنتی کمک‌آموزشی

را حذف کرده بودند؛ پروژه‌ای که در آن هیچ دانش‌آموزی به‌خاطر شرایط مالی‌اش از رسیدن به دانشگاه‌های معتبر و سطح آموزشی بالا و کسب موقعیت‌های بهتر در جامعه، محروم نمی‌ماند؛ این در حالی‌است که یوسف نوری، وزیر آموزش و پرورش آمار دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل را ۹۸۰هزار نفر می‌داند. درحالی‌که لایپوک جایزه یونسکو را به‌عنوان خلاق‌ترین طرح آموزشی برنده شده است. منصور معتقد است: «سر فصل‌های آموزشی در ایران به‌خوبی تهیه شده‌اند، اما با سطوح اقتصادی و اجتماعی اغلب خانوارهای ایرانی همخوانی ندارند؛ مثلاً به‌دانش‌آموز می‌گویند که نگاه کن! مشاهده کن و… درحالی‌که مشاهده‌گری در یک محیط آزمایشگاهی رخ می‌دهد. ما می‌خواهیم سیستم‌هایی آماده کنیم که همین سر فصل‌های موجود با مهارت‌های روز به دانش‌آموز منتقل شوند؛ یعنی به معلم می‌گوییم به دانش‌آموز چیزی را آموزش بده که براساس نیازش باشد، اما همه اینها مواردی نیست که یک شرکت خصوصی بتواند به تنهایی انجام‌شان بدهد.»

سلامت و استارت‌آپ‌های پراکنده‌اش

دکتر سانیان، بزیکاتو، بهزی، دکتر سوشا، رسا، زوب، داروچی، هلیکس، نبض، نینیکس و… از استارت‌آپ‌های شناخته‌شده در حوزه سلامت هستند. با این حال باید گفت هنوز استارت‌آپی در حوزه سلامت خیلی موفق نبوده است. خیلی‌هایمان از رفتن به مطب‌های شلوغ بیزاریم

اجرای درست قانون با نگاه مثبت به استارت‌آپ‌ها

افشین کلاهی، از اعضای کمیسیون کسب‌و کارهای دانش‌بنیان اتاق بازرگانی یکی از دلایل عدم‌همکاری و کمک‌بخش دولتی از استارت‌آپ‌ها را بی‌اعتمادی می‌داند. او معتقد است مشکلاتی دیگری نیز در این‌باره وجود دارد که از میان آنها می‌توان به بازار شرکت‌های دانش‌بنیان اشاره کرد: «بازار انحصاری به‌دست شرکت‌های وابسته و خصولتی است؛ بنابراین برای رسیدن به کمک از استارت‌آپ‌ها باید نگاه تغییر کند. با توجه به بازاری‌نگاری که این سال و صحبت چند سال اخیر درباره شرکت‌های دانش‌بنیان تا زمانی که نوع نگاه دستگاه‌های اجرایی تغییر نکند، شاهد تغییر نخواهیم بود؛ چون اکوسیستم شرکت‌ها مشکلنا داشته و حمایت‌شده و به محصول خدمت‌شان خواهند رسید. اما وقتی قصد می‌کنند به بازار وارد شوند، ممکن است خریداری نداشته باشند؛ بنابراین سازمان‌ها یا شعار دانش‌بنیان شدن در عمل برای استارت‌آپ‌ها مشکلات مجوزی ایجاد می‌کنند؛ یعنی در نهایت معتقدند که آیین‌نامه‌ها دست آنها را بسته است. در این مرحله آیین‌نامه‌ها باید تغییر کند.» در باره اعتمادسازی نهادها به استارت‌آپ‌ها، قانون چشم‌تولید دانش‌بنیان این موضوع را در نظر گرفته و در بندی اعلام می‌کند، شرکت‌های دانش‌بنیانی که محصولی را برای اولین بار در کشور تولید می‌کنند که مشابه ندارد، می‌توانند سازمان‌های دولتی را موظف به فرار داد و خرید کنند. از سویی سازمان‌ها حق ندارند که مشابه خارجی آن را تهیه کنند. این قانون تازه ابلاغ شده شاید بتواند بخشی از مشکلات عدم‌اعتماد سازمان‌های دولتی به شرکت‌های نوپا را کم کند. از سویی کلاهی در این قانون به ورود شرکت‌های بزرگ اشاره کرده و می‌گوید که شرکت‌ها و صنایع بزرگ باید وارد این حوزه شده و شرکت‌های کوچک را حمایت کرده‌و از سهام آنها خریداری کنند. به‌عبارتی‌با این ارتباط، مشکل بازار شرکت‌های کوچک حل می‌شود. مشکلات قانونی، مثل آیین‌نامه‌ها نیز وجود دارد؛ مثلاً سازمانی قواعدی دارد مبنی بر اینکه باید با پیمانکاری با فلان رتبه برای پروژه‌اش قرارداد امضا کند. موافق آیین‌نامه‌ای نیز با این آثار داخل که قانون در نظر گرفته حل خواهد شد. کلاهی توضیح می‌دهد: «مجرای این قانون معاونت علم و فناوری است، اما مواد مختلف قانون توسط دستگاه‌های مختلف اجرا خواهد شد. مثلاً در ماده ۱۰ این قانون گفته شده است در مواردی که به تشخیص بااوردن مقام دستگاه اجرایی متقاضی

و بسیاری از ما با توجه به دغدغه‌های روزانه وقت برای این مهم نمی‌گذاریم. البته استارت‌آپ‌های فراوانی در حوزه سلامت فعالیت می‌کنند، اما هیچ‌کدام نتوانسته‌اند آنطور که باید جای خود را در بین مردم بساز کنند. محمد شکرچیان، بنیانگذار استارت‌آپ «مطب» است. او می‌گوید که به‌دلیل لختی یا زیرسعی ذاتی نهادها در برابر تغییر، این هم‌راهی اِبت‌ر مانده است: «مطب» از آن دسته از استارت‌آپ‌هاست که این امکان را در اختیار شما می‌گذارد که بنا بر مشکلاتتان یا پزشک مشاوره کنید. به‌عبارتی‌تر خواست شما برای شبکه پزشکان همکار مطب ارسال خواهد شد و در اسرع‌وقت ارتباط تصویری با صوتی شما (به انتخاب خودتان) با پزشکان مورد تأیید نظام پزشکی به‌صورت آنلاین برقرار خواهد شد. به اعتقاد شکرچیان استارت‌آپ‌های گمنام، اما مفید بسیاری در این حوزه وجود دارد. «در بعضی نهادهای دولتی یا مدیریت ناکارآمد، بدنه تپیل و بی‌انگیزه‌ای ایجاد شده است. از آنجایی که نگاه رقابتی و بهبوددهنده در این بدنه شکست‌خورده است، به‌دنبال نوآوری‌ها نمی‌رود؛ بنابراین دغدغه در این‌باره ندارد. شاید راه‌حل آن کوچک‌سازی دولت و واگذاری بخشی از مسئولیت‌ها به بخش خصوصی برای چابک‌سازی و رقابت باشد. شایسته‌سالاری منجر به بهبود و اصلاح خواهد بود و چنین سیاستی است که نهادها در ملزم به استفاده از استارت‌آپ‌ها خواهد کرد.» شکرچیان همچنین حوزه سلامت را حوزه خاصی می‌داند و

خرید، محصول دانش‌بنیان برای بار اول در کشور ساخته می‌شود و دارای مشابه داخلی نباشد، با تأیید کارگروهی زیر نظر شورای راهبری فناوری‌ها و تولیدات دانش‌بنیان موضوع ماده (۲) قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات متشکل از نماینده معاونت علمی و فناوری رئیس‌جمهور، نماینده وزارت صنعت، معدن و تجارت و نماینده دستگاه‌های متقاضی، از به‌رگزاری مناقشه‌نبرده و موارد مورد معامله موضوع این ماده، با مؤسسات و شرکت‌های دانش‌بنیان، واحدهای فناوری مستقر در مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری، و مراکز نوآوری دانشگاه آزاد اسلامی، جهاد دانشگاهی و واحدهای خلاق، بدون انجام تشریفات قانون پرگزاری مناقصات انجام می‌شود یا در ماده یک نیز آمده تمامی دستگاه‌های اجرایی موظفند سالانه فهرست اقلام راهبردی خود و نیز توانایی‌های فناوریانه داخلی و خلاق‌های موجود کشور و برآورد ارزش و زنجیره‌های تأمین هر کدام را تعیین اولویت‌ها به شورای راهبری فناوری‌ها و تولیدات دانش‌بنیان موضوع ماده (۲) قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب ۸/۱۳۲۹/۱۵ باصلاحات بعدی ارائه دهند.» به اعتقاد کلاهی، این حمایت قانونی وجود دارد، قوانین و آیین‌نامه‌های اجرایی خوب هم در کشور کم نیست، اما اجرایی‌شود. او اشاره می‌کند که قانون چشم‌تولید دانش‌بنیان در ۲۰ ماده، ۱۰ تبصره و ۱۴ آیین‌نامه اجرایی کم روی آن نوشته خواهد شد بسیار در وضعیت استارت‌آپ‌ها مؤثر است. البته این در حالی‌است که نوع نگاه این سازمان‌ها در نوشتن آیین‌نامه مثبت باشد؛ چون اگر چنین نباشد آیین‌نامه‌ها به‌گونه‌ای نوشته می‌شود که رشد می‌کنند و ایده‌های خود را به اجرا می‌رسانند. شاید به ظاهر این استارت‌آپ‌ها برای تولد و رشد نیازی به حمایت‌های سازمانی نداشته باشند، اما بی‌شک سازمان‌ها و نهاد‌های مربوطه نباید از این نیاز خود بی‌خبر بمانند؛ بهتر است به فعالیت‌های خود با استارت‌آپ‌ها نگاه تازه‌تر کرده و آیین‌همکاری را از سر بگیرند تا تقویت کنند.

فعلیت استارت‌آپ‌ها چند سالی است که شکل جدی‌تری به‌خود گرفته و حالا بعضی از آنها از شبکه‌ای سر برآوردنه‌اند که با دیگر استارت‌آپ‌ها در کارخانه و کارگاه‌هایی با حمایت از این موضوع رشد می‌کنند و ایده‌های خود را به اجرا می‌رسانند. شاید به ظاهر این استارت‌آپ‌ها برای تولد و رشد نیازی به حمایت‌های سازمانی نداشته باشند، اما بی‌شک سازمان‌ها و نهاد‌های مربوطه نباید از این نیاز خود بی‌خبر بمانند؛ بهتر است به فعالیت‌های خود با استارت‌آپ‌ها نگاه تازه‌تر کرده و آیین‌همکاری را از سر بگیرند تا تقویت کنند.

خلاصه گزارش

ایمان جلیلی
کارشناس ارشد بازاریابی و برندینگ

یادداشت

شناخت‌نخستین گام همراهی

در بدنه نهادهای دولتی، سازمان‌های بزرگ و بوروکراتیکی که تا امروز با مدل‌های سنتی کار می‌کردند، و سلسله‌مراتب در آن به‌صورت اداری پیش می‌رود، درک درستی از اینکه استارت‌آپ چیست، چطور کار می‌کند و چه کمکی به بدنه سازمان‌ها خواهد کرد، وجود ندارد. خیلی‌از مدیران ارشد دولتی گمان می‌کنند استارت‌آپ رویدادی یک‌روزه‌است که در آن بی‌نیهایت‌راحل‌خللاقانه برای مشکلات عدیده سازمان‌های دولتی ارائه می‌شود. بنابراین گمان‌شان این است که استارت‌آپ‌ها تمایلی دارند با سازمان‌های دولتی کار کنند و با هزینه‌اندک یا جایزه حاضرند در‌احل مشکلات سازمان‌ها را به آنها ارائه و سازمان‌را از معضلات پیش و پس‌رها کنند.

بنابراین نخستین گام برای اینکه نهادهای دولتی از استارت‌آپ‌ها برای حل مشکلات‌شان استفاده کنند، این است که به آنها بشناسانیم که استارت‌آپ چیست و سازوکارش چطور است و چطور جذب سرمایه می‌کند. بعد توقع داشته باشیم این در دل سیستم جاری و حاکم شود. اما گام دوم مدل کار کردن با استارت‌آپ است.

متأسفانه چون در جایگاه‌های دولتی با تغییر دولت و یک مدیر ارشد، کل سازمان یا رویکرد آن تغییر می‌کند، مدیران ارشد احساس ثبات نمی‌کنند. درحالی‌که بازی استارت‌آپ‌ها، بازی بلندمدت با احتمال شکست بسیار بالاست. در دنیا ۹۰درصد استارت‌آپ‌ها شکست می‌خورند و فقط ۱۰درصدشان موفق هستند. این یعنی باید در تعامل و سرمایه‌گذاری روی استارت‌آپ‌ها ریسک‌پذیری وجود داشته باشد که متأسفانه در کشور ما چنین امکانی وجود ندارد. دلیل آن، این است که مدیران ارشد ما به‌خصوص در بدنه دولت، احساس امنیت از جایگاه وجود ندارد و اولویت‌ها مدام تغییر می‌کند. بنابراین تعامل با استارت‌آپ‌ها به یک نمایش تبدیل می‌شود که رویدادهای مختلف برگزار می‌شود و مقامات دولتی در آن حضور پیدا کرده و ادعای حمایت از استارت‌آپ‌ها می‌کنند، اما از عمل چیزی ساخته نمی‌شود. به این خاطر که نگاه بلندمدت در این‌باره وجود ندارد. حرکتی که فرار است با آمارسازی و گزارش به نهادهای بالادستی که مثلاً تعامل‌هایی با استارت‌آپ‌ها وجود دارد. با نگاه دقیق‌تر متوجه خواهیم شد که در ۸سال گذشته چقدر از نهادهای دولتی به سمت سرمایه‌گذاری روی استارت‌آپ‌ها تمایل نشان داده‌اند و بعد از عماد تا سال تک این تشکیلات را جمع کرده‌اند، به‌خاطر اینکه استارت‌آپ شکست خورده، مدیر تغییر کرده یا تصور اشتباهی از این جنس کسبوکارها وجود داشته است.

بخش مهم دیگر، قوانین دست و پاگیر است. ما نیازمند یک رویکرد جامع و واحد هستیم. اگر قرار است بدنه دولت، سازمان‌های دولتی یا هر نهاد بزرگ بوروکراتیک دیگری که به‌روش سنتسی اداره می‌شوند برای حل مشکلاتش به سراغ استارت‌آپ‌ها بیایند، نخستین کاری که باید اتفاق بیفتد تسهیل‌گری در قوانین است. یک تیم کوچک و خلاق حاضر نیست که وارد پروسه پیچیده دولتی یا سازمانی بزرگ شود. تیم‌های استارت‌آپ با ویژگی سریع و کوچک کار کردن، خود را درگیر روند پیچیده اداری نمی‌کنند.

به‌عبارتی‌چند نفر بر پایه یک‌راحل‌خللاقانه شروع به‌کار کردن و درآمذایی می‌کنند. این تیم احتمالاً جوان و فراری از مدل‌های کسبوکارهای سنتسی که اهل کارمندی هم نیست، حوصله و مواجهه با قوانین پیچیده را هم ندارد. اگر ما در دولت متوجه این موضوع نباشیم و قوانین را برای این جوان‌ها تسهیل و کمک نکنیم که با سرعت بیشتری این افراد بتوانند با سازمان‌های ما گره بخورند، آنها را حل‌های دیگری پیدا خواهند کرد. مثل همه اتفاق‌های دیگر که در ابتدا مقاومت‌ها و پیچیدگی‌هایی وجود داشت و دولت می‌خواست این استارت‌آپ‌ها برای اخذ مجوز اقدام کنند، بعد که چنین اقدامی صورت می‌گرفت، این افراد گرفتار یک‌سری بوروکراسی‌های بسیار پیچیده و سخت می‌شدند که عملاً گرفتن مجوز را برایشان غیرممکن می‌کرد. به‌دلیل اینکه مدل کسبوکاری این افراد از آنچه نهاد قانونگذار و حکومت به آن عادت داشت متفاوت بود، و سرعتی در تغییر قوانین هم وجود نداشت. همین دلیلی می‌شد که استارت‌آپ‌ها کار خود را با مدل‌های دیگری پیگیری می‌کردند. اما بعد از آنکه در واقع کسبوکار می‌گرفت و معروف و بزرگ می‌شد، آن زمان بود که تازه دولت به این فکر می‌کرد که قانونی تصویب کند که تعاملی بین آنها شکل گرفته و بتوانند به‌صورت قانونی کارشان را انجام دهند.

این را هم در نظر بگیریم که هم‌اکنون، در خیلی از کشورهای خارجی که مقاصد محبوبی برای ایرانی‌ها به‌حساب می‌آیند، سرمایه‌گذارهای زیادی هستند که حاضرند روی استارت‌آپ‌ها سرمایه‌گذاری کنند. شاید به نسبت ۱۰سال پیش اوضاع تغییر کرده است. اگر این قوانین دست و پاگیر و پیچیدگی‌های تعاملی برای استارت‌آپ‌ها وجود داشته باشد، خیلی‌ها ترجیح می‌دهند که با سرمایه‌گذارهای خارجی کار و درآمد آرزوی کسب و به‌خارج از ایران مهاجرت کنند. بنابراین شاید الان وقت آن است که تعارف بیشتری به خرج دهیم و به استارت‌آپ‌ها کمک کنیم که با بگیرند تا در دل سیستم کار کنند. پس از آن می‌توانیم نتیجه واقعی را نمایش بدهیم، نه عدد و آماري که برای سرمایه‌گذاری روی استارت‌آپ‌ها دوست داریم داشته‌باشیم.

علی منصور، بنیانگذار سامانه آموزش لایپوک: «می‌خواهیم فرایندهای آموزشی تغییر کنند و آموزش به هر شخصی براساس نیازهایش طراحی شود.» هدف او تغییر فرایندهای سنتی آموزش در ایران است. وقتی کرونا همه‌گیر شد، همه سیستم آموزشی در هم پیچید تا ما دوباره به یاد بیابوریم که از پیش‌بینی‌هایمان برای آموزش مجازی چقدر فاصله داریم

شکرچیان بنیانگذار استارت‌آپ مطب: «در برخی نهادهای دولتی با مدیریت ناکارآمد، بدنه تپیل و بی‌انگیزه‌ای ایجاد شده است. از آنجایی که نگاه رقابتی و بهبوددهنده در این است، به‌دنبال این نوآوری‌ها نمی‌رود؛ بنابراین مسئله‌ای در این‌باره ندارد. شاید راه‌حل آن کوچک‌سازی دولت و واگذاری بخشی از مسئولیت‌ها به بخش خصوصی برای چابک‌سازی و رقابت باشد. شایسته‌سالاری منجر به بهبود و اصلاح خواهد بود و چنین سیاستی است که نهادها در ملزم به استفاده از استارت‌آپ‌ها خواهد کرد.»

افشین کلاهی از اعضای کمیسیون کسب‌و کارهای دانش‌بنیان اتاق بازرگانی: «بازار انحصاری به‌دست شرکت‌های وابسته و خصولتی است؛ بنابراین برای رسیدن به کمک از استارت‌آپ‌ها باید نگاه تغییر کند. با توجه به بازاری‌نگاری که این قانون چشم‌تولید دانش‌بنیان در ۲۰ ماده، ۱۰ تبصره و ۱۴ آیین‌نامه اجرایی کم روی آن نوشته خواهد شد بسیار در وضعیت استارت‌آپ‌ها مؤثر است. البته این در حالی‌است که نوع نگاه این سازمان‌ها در نوشتن آیین‌نامه مثبت باشد؛ چون اگر چنین نباشد آیین‌نامه‌ها به‌گونه‌ای نوشته می‌شود که رشد می‌کنند و ایده‌های خود را به اجرا می‌رسانند. شاید به ظاهر این استارت‌آپ‌ها برای تولد و رشد نیازی به حمایت‌های سازمانی نداشته باشند، اما بی‌شک سازمان‌ها و نهاد‌های مربوطه نباید از این نیاز خود بی‌خبر بمانند؛ بهتر است به فعالیت‌های خود با استارت‌آپ‌ها نگاه تازه‌تر کرده و آیین‌همکاری را از سر بگیرند تا تقویت کنند.

^[1] آمارهای منفی و کاهش بازدهی و کیفیت کاری سازمان‌ها و نهادهای دولتی گاهی آنقدر پرتکرار و بی‌فروغ پیش می‌رود که هر نوع تغییر و بهبود را ناممکن و دور از دسترس نشان می‌دهد

^[2] آمار سالانه مرگ‌ومیرهای ناشی از خواب‌آلودگی در تصادفات جاده‌ای توجه کرده‌اید؟ چرا این آمار سیر کاهشی ندارند

^[3] مقابله با آنها تنها به چند توصیه محدود مانده است

^[4] چرا این آمار سیر کاهشی ندارند و مقابله با آنها تنها به چند توصیه محدود مانده است

^[5] آمارهای منفی و کاهش بازدهی و کیفیت کاری سازمان‌ها و نهادهای دولتی گاهی آنقدر پرتکرار و بی‌فروغ پیش می‌رود که هر نوع تغییر و بهبود را ناممکن و دور از دسترس نشان می‌دهد